

Redactioneel.

Waren alle nummers van deze zesde jaargang relatief goed gevuld, volslank, en een enkel exemplaar zelfs mollig, dit nummer is weer beland bij de u meer vertrouwde slankelijn-formule. Niet omdat de redactie dat nu zo fraai zou vinden - een blad is tenslotte geen vrouw - maar omdat er geen copy meer voorhanden was. Natuurlijk zitten er nog diverse zaken in portefeuille; vanzelfsprekend had er een scriptie afgedrukt kunnen worden, ongetwijfeld hadden wij een gesprek kunnen houden met een of andere hooggeleerde, met een coryfee-in-zijn-nadagen van Ubbo Emmius of met een AA-theoreticus. Maar waarom zouden we, nu lust en tijd ontbreken?

In dit laatste nummer houden wij ons voornamelijk bezig met zaken die het Instituut voor Geschiedenis betreffen. Om te beginnen is er moeite gedaan de evaluaties over het afgelopen cursusjaar binnen te krijgen. Dat dat maar ten dele is gelukt, zal u snel duidelijk worden: lang niet alle groepen hebben aan ons verzoek voldaan, terwijl dat verzoek toch ruimschoots op tijd is verzonden, en we zelfs zo ver zijn gegaan om een lijst met min of meer relevante vragen als aangevertjes bij te voegen. Enfin, het zoveelste staaltje van de betrokkenheid bij de studie-problematiek van een niet gering deel van hen die geacht worden geschiedenis te studeren.

Ook een tweede idee van de redactie is de mist ingegaan: toen het gerucht ging dat men er eindelijk in geslaagd was een depandance te verwerven om de niet te stuiten stroom studenten onder te brengen, is de redactie onmiddellijk op pad gegaan en heeft een kraakje gezet. Kraken is misschien een te groot woord, want de deur van het pand Radesingel 15 stond open; vandaar dat we zonder veel moeilijkheden enige fotografische studies hebben kunnen laten maken van het vervallen interieur, verlucht met de conterfeitsels van wat dwaas uitgedoste redactieleden.

(Overigens, de naar het blijkt zeer bekwame fotograaf is de heer Al met al leek deze stunt redelijk geslaagd. Het is achteraf wel jammer dat we voorlopig helemaal geen depandance krijgen.

De redactie heeft het gepast geoordeeld een terugblik te geven over het verenigingsjaar, in de vorm van het verslag van de ab-actis van Ubbo Emmius. De toekomstplannen, voorzover die reeds uitgekristalliseerd waren, zijn te vinden in de rede van de nieuwe praeses.

Met de voornemens van de nieuwe redactie kunt u kennis maken in het redactioneel voor het volgende jaar.

Verleden week werd te Den Helder een symposium gehouden over de Derde Engelse Oorlog, uitgaande van de Koninklijke Marine. Hiervan vindt u een vrij uitgebreid verslag.

Via bemiddeling van Prof. Kossmann doet Prof. van den Berg op pagina 317 een oproep aan alle historici.

De redactie is ook even het verleden ingedoken, getuige de weergave van de oprichtingsvergaderingen van het G.H.D. Ubbo Emmius uit 1936 - dit ter gelegenheid van het uit handen geven van het voor het Instituut blamerende feit dat het archief van deze vereniging na bewerking door drs. Botke uit handen gegeven moest worden, omdat er in de DOKA geen veilige plaats voor was te vinden (en natuurlijk ook omdat zo'n archief bij het Universiteitsmuseum beter op zijn plaats is).

Als toetje enkele fragmenten uit de brieven van de pas benoemde professor Blok aan professor Fruin.

Tenslotte heeft ditmaal Wessel de pen opgenomen: in tegenstelling tot de vorige keer zult u niet vergeefs zoeken naar zijn rubriek.

Het redactionele jaar is afgelopen. Hebben ook wij ons magnum opus beëindigd? Het hangt er vanaf wat zoiets betekent. Betekent het een gedurige inspanning, dan kan het vraag- door een uitroepteken vervangen worden. Houdt het een kwalitatief goede prestatie in, dan aarzelen wij. Lang niet alle nummers van deze jaargang konden bogen op enig niveau. Tevreden zijn wij feitelijk alleen met de laatste twee nummers, dat nummer wat gewijd was aan Johan Huizinga, en dat waarin Prof. Harmsen werd geïnterviewd en waarin Prof. Barraclough zijn visie op de moderne Duitse geschiedschrijving uiteenzette. Afgezien hiervan heeft de redactie geprobeerd het blad wat leesbaarder te maken door het invoeren van foto's en tekeningen. Daarin zijn we maar ten dele geslaagd; ook op dit punt ligt een taak voor de nieuwe redactie.

Het spreekt bijna vanzelf dat het ieder jaar weer voor een nieuwe redactie een lastige taak is zich in te werken, vooral omdat de meeste lezers, of liever: alle lezers op een enkele na - er niet toe komen eens wat voor het blad te schrijven. Wij betreuren dat, zoals wij het ook zouden betreuren als Groniek wegens schaarste aan relevante copy genoodzaakt zou zijn een laatste nummer uit te geven. Gelukkig staat de kwaliteit van de nieuwe redactie garant voor een meer dan vlekkeloze voortzetting, maar een wat grotere participatie van de lezers zou het werk wel vergemakkelijken. En dat kunt u in uw zak steken.

jan snijders
josien blok
wessel overt krul
henk van setten
boukje tanja
pierre maas